

V. PROTECȚIA NATURII ȘI BIODIVERSITATEA

• BIODIVERSITATEA REGIUNII 4 SUD-VEST OLTENIA

i. STARE

România este una din țările europene cu un capital natural deosebit de divers și bine conservat datorită interferenței pe teritoriul țării a cinci regiuni biogeografice, respectiv Alpină, Continentală, Panonică, Stepică și Pontică. De asemenea, datorită poziției geografice a României, flora și fauna prezintă influențe asiatice dinspre nord, mediteraneene dinspre sud și componente continental europene dinspre nord-vest.

România este o țara cu o diversitate biologică ridicată, exprimată atât la nivel de ecosisteme, cât și la nivel de specii. Ecosistemele naturale și seminaturale reprezintă aproximativ 47% din suprafața țării.

Diversitatea florei și a faunei se reflectă și în faptul că România deține cele mai mari populații de lup, urs, capră neagră și râs din Europa, cât și extinse habitate forestiere și alpine nealterate, asociate lanțului muntos al Carpaților.

În vederea conservării diversității biologice, pe teritoriul României sunt constituite 963 de arii naturale protejate, care reprezintă peste 7% din suprafața țării. Printre acestea sunt 3 rezervații ale biosferei, 4 situri Ramsar, 2 situri care au primit Diploma Europeană pentru arii protejate acordată de Consiliul European, 13 parcuri naționale și 13 parcuri naturale, care constituie baza rețelei ecologice Natura 2000.

Din rețeaua națională de arii protejate, Delta Dunării se distinge, atât ca suprafață (580.000 ha), cât și ca nivel al diversității biologice, având triplu statut internațional: Rezervație a Biosferei, Sit Ramsar (zona umedă de importanță internațională), Sit al Patrimoniului Mondial Natural și Cultural.

Nivelul ridicat al diversității habitatelor se reflectă și în nivelul ridicat al diversității speciilor de flora și faună, pe teritoriul României fiind identificate 3700 specii de plante, dintre care speciile endemice reprezintă 4%.

În ceea ce privește fauna, au fost identificate un număr de 33792 specii de animale, din care 33085 nevertebrate și 707 vertebrate.

Habitatelor naturale. Floră și faună sălbatică

Habitatelor naturale

Habitatelor de pajiști și tufărișuri – în zonele montane-pajiști alpine “ la peste 2000 de metri altitudine”, tufărișuri de jneapăn, ienupăr, smirdar și pajiști subalpine, fanete montane

Habitatelor de pădure :

- în zona montana : păduri de molid, păduri în amestec de brad, molid și fag, păduri de fag, pășuni împădurite ;
- în zona de deal : păduri de fag în alternanță cu cele de gorun, păduri de gorun în alternanță cu alte specii de foioase ;
- în zona de câmpie : păduri de stejar ;
- în luncile principalelor cursuri de ape : Jiu, Susita, Sohodol, Amaradia, Cerna, Oltetul, Motru etc. se găsesc păduri de esențe moi din anin, plop, salcie etc.

Habitate de stâncării și peșteri : acestea se găsesc în zonele muntoase ale regiunii , sub forma de peșteri și grote, alături de pante stâncoase, chei, lespezi calcaroase etc.
Habitate de ape dulci : râurile și pârâurile, lacuri naturale și eleștee .
Habitate de mlaștini.
Habitate agricole.

Habitatele de interes comunitar

Habitatele de interes comunitar sunt acele habitate naturale de pe teritoriul Uniunii Europene care îndeplinesc cel puțin una din următoarele condiții:

- sunt în pericol de dispariție în arealul lor natural ;
- au un areal natural redus ;
- sunt eșantioane reprezentative cu caracteristici tipice pentru una sau mai multe regiuni biogeografice ;

La nivelul regiunii au fost identificate următoarele tipuri de habitate de interes comunitar în baza cărora a fost constituită **Rețeaua Ecologică Europeană Natura 2000**, după cum urmează :

- habitate costiere, marine și de dune :

1530* - Pajiști și mlaștini sărăturate panonice și ponto-sarmatice;
2160 - Dune cu *Hippophae rhamnoides*;
2190 - Depresiuni umede intradunale.

- habitate de ape dulci :

3130 - Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din Littorelletea uniflorae și/sau Isoëto-Nanojuncetea;
3140 - Ape puternic oligo-mezotrofe cu vegetație bentonică de *Chara* spp.;
3150 - Lacuri eutrofe naturale cu vegetație de tip Magnopotamion sau Hydrocharition
3220 - Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane;
3230 - Vegetație lemnoasă cu *Myricaria germanica* de-a lungul râurilor montane;
3240 - Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane;
3270 - Râuri cu maluri nămolose cu vegetație de *Chenopodium rubri* și *Bidention*;

- habitate de pajisti și tufărișuri

4060 - Tufărișuri alpine și boreale;
4070* - Tufărișuri cu *Pinus mugo* și *Rhododendron myrtifolium*;
4080 - Tufărișuri cu specii sub-arctice de salix;
40A0* - Tufărișuri subcontinentale peri-panonice;
40C0* - Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice;
5130 - Formațiuni de *Juniperus communis* pe tufărișuri sau pășuni calcaroase
6110* - Comunități rupicole calcifile sau pajști bazifite din *Alyso-Sedion albi*;
6150 - Pajști boreale și alpine pe substrat silicios;
6170 - Pajști calcifile alpine și subalpine;
6190 - Pajști panonice de stâncării (*Stipo-Festucetalia pallentis*);
6210* - Pajști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (*Festuco Brometalia*);
6230* - Pajști montane de *Nardus* bogate în specii pe substraturi silicioase;
6260* - Pajști panonice și vest-pontice pe nisipuri;
6410 - Pajști cu *Molinia* pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (*Molinion caeruleae*);
6430 - Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin;
6440 - Pajști aluviale din *Cnidion dubii*;

6510 - Pajiști de altitudine joasă (*Alopecurus pratensis*, *Sanguisorba officinalis*);
6520 - Pajiști montane;

Tufăriș cu jneapăn în rezervația Miru Bora

- habitate din turbarii și mlaștini

7220* - Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion);

- habitate de stancării și peșteri

8110 - Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin (*Androsacetalia alpinae* și *Galeopsietalia ladani*);

8120 - Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (*Thlaspietea rotundifolii*);

8160* - Grohotișuri medio-europene calcaroase ale etajelor colinar și montan;

8210 - Pante stâncoase calcaroase cu vegetație chasmofitică;

8220 - Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase;

8310 - Grote neexploatate turistic

8240* - Grohotiș și lespezi calcaroase

- habitate de pădure

9110 - Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*;

9130 - Păduri de fag de tip *Asperulo-Fagetum*;

9150 - Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*;

9160 - Păduri de stejar pedunculat sau stejar subatlantic și medioeuropean și cu *Carpion betuli*

9170 - Păduri de stejar cu carpen de tip *Galio-Carpinetum*;

9180* - Păduri din *Tilio-Acerion* pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene;

91E0* - Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (*Alno- Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*);

91D0* - Turbării cu vegetație forestier ;

91F0 - Păduri ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia*, din lungul marilor râuri (*Ulmenion minoris*);

91I0* - Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu *Quercus* spp.;

91G0* - Păduri panonice cu *Quercus petraea* și *Carpinus betulus*

91H0* - Păduri panonice cu *Quercus pubescens*

91K0 - Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* (*Aremonio-Fagion*);

91L0 - Păduri ilirice de stejar cu carpen (*Erythronio-Carpiniori*);

91M0 - Păduri balcano-panonice de cer și gorun;

91V0 - Păduri dacice de fag (*Symphyto-Fagion*);

91Y0 - Păduri dacice de stejar și carpen;

91AA - Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos;
 9260 - Vegetație forestieră cu Castanea sativa;
 9280 - Păduri cu Quercus frainetto
 92A0 - Zăvoaie cu Salix alba și Populus alba;
 9410 – Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montana (Vaccinio-Piceetea);
 9420 - Păduri de Larix decidua și/sau Pinus cembra din regiunea montană;
 9530* - Vegetație forestieră submediteraneeană cu endemitul Pinus nigra ssp. banatica

Flora și fauna sălbatică

La nivelul Regiunii 4 SV Oltenia, au fost identificate numeroase specii de interes național și specii de interes comunitar, dintre care enumerăm:

- Specii de plante

Tozzia carpathica, Campanula serrata, Cyripedium calceolus, Himantoglossum caprinum, Aldrovanda vesiculosa, Iris aphylla ssp. Hungarica, Pulsatilla grandis, Asplenium adulterinum

- Specii de pesti

Barbus meridionalis (Moioagă), Cottus gobio (Zglăvoc), Eudontomyzon danfordi (Chișcar), Gobiomorus dormitor (Petroc), Sabanejewia aurata (Dunariță), Alosa pontica (scrumbia de Dunăre), Umbra krameri (pietroșelul), Aspius aspius (avatul), Misgurnus fossilis (țiparul), Gobiomorus dormitor, Gymnocephalus baloni, Gymnocephalus schraetzer, Pelecus cultratus, Rhodeus sericeus amarus

- Specii amfibieni și reptile

Bombina variegata (Buhai de baltă cu burta galbenă), Triturus cristatus (Triton cu creastă), Testudo hermanni și Vipera ammodytes.

Vipera cu corn

- Specii mamifere

Canis lupus (Lup), Lutra lutra (Vidră, Lutră), Lynx lynx (Râs), Miniotermus schreibersi (Liliac cu aripi lungi), Myotis blythii (Liliac comun mic), Myotis capaccinii (Liliac cu picioare lungi), Rhinolophus blasii (Liliacul cu potcoavă a lui Blasius), Rhinolophus euryale (Liliacul mediteranean cu potcoavă), Rhinolophus ferrumequinum (Liliacul mare cu potcoavă), Rhinolophus hipposideros (Liliacul mic cu potcoavă), Ursus arctos (Urs brun)

Ursus arctos (Urs brun)

- Specii păsări

Ardea purpurea, Ardeola ralloides, Aythya nyroca, Botaurus stellaris, Charadrius alexandrinus, Chlidonias hybridus, Chlidonias niger, Ciconia ciconia, Circus aeruginosus, Cygnus cygnus, Egretta alba, Egretta garzetta, Himantopus himantopus, Ixobrychus minutus, Mergus albellus, Milvus migrans, Nyctiorax nyctiorax, Pelecanus crispus, Phalacrocorax pygmeus, Philomachus pugnax, Platalea leucordia, Plegadis falcinellus, Porzana porzana, Recurvirostra avosetta, Sterna albifrons, Sterna hirundo, Tringa glareola

colonie de pelicani

- Specii nevertebrate

Callimorpha quadripunctaria, Cerambyx cerdo (Croitor mare), Colias myrmidone, Leptidea morsei, Lucanus cervus (Rădașcă, Răgacea), Lycaena dispar, Ophiogomphus cecilia, Osmoderma eremita (Cărăbuș), Rosalia alpina (Croitor de fag) Morimus funereus (Croitorul cenușiu), Isophya harzi (Cosaș), Odontopodisma rubripes (Lăcustă de munte), Pholidoptera transsylvanica (Cosașul transilvan)

ii. IMPACT

Prin acțiunile sale, omul elimină și distruge ecosisteme, habitate și specii într-un mod îngrijorător de rapid. Activitățile umane amenință echilibrul natural, în ultimii ani fenomenul accelerându-se datorită factorilor multipli:

- dezvoltarea rezidențială și comercială;
- agricultură și acvacultură (intensivă);
- minerit și activități de obținerea energiei;
- transport și servicii de pasaj (infrastructură) ;
- utilizarea resurselor biologice;
- intruziunea umană și perturbarea ecosistemelor;
- modificări aduse sistemelor naturale;
- specii invazive (aduse de oameni);
- poluarea;
- schimbări climatice ca urmare a activităților umane.

• Presiuni antropice exercitate asupra biodiversității

Diversitatea biologică este într-o continuă amenințare datorită intensificării activităților economice ce exercită presiuni puternice asupra mediului.

Presiunile antropice se manifestă prin creșterea gradului de ocupare a terenurilor, a numărului populației, dezvoltarea agriculturii și economiei, modificarea peisajelor și a

ecosistemelor, distrugerea spațiului natural, utilizarea nerațională a solului, supraconcentrarea activităților pe zone sensibile cu valoare ecologică ridicată.

În Uniunea Europeană s-a pus în ultimul timp tot mai mult accentul pe reducerea nivelului poluării și pe conservarea naturii datorită conștientizării faptului că diversificarea și globalizarea activităților umane au generat o deteriorare accelerată a capitalului natural. Deteriorarea capitalului natural este un proces real cu manifestări complexe pe termen lung și cu o evoluție ce este dependentă de ritmul, formele și amploarea dezvoltării sistemelor socio-economice.

Măsurile de protecție a diversității biologice s-au dispus după ce declinul lor s-a manifestat intens, iar factorii negativi s-au manifestat puternic și pe teritorii mari, provocând degradarea unor însemnate zone naturale de pe glob.

Asigurarea unui regim de protecție pentru speciile vulnerabile, endemice sau pe cale de dispariție se poate face prin instituirea de arii naturale protejate.

I. CREȘTEREA ACOPERIRII TERENURILOR

Toate investițiile mari, dar și cele mici, amplasate în zone naturale, trebuie să ținând cont, în primul rând, de impactul negativ asupra florei și a faunei sălbatice. În acest sens, se impun studii de impact bine documentate, elaborate de către specialiști în domeniu, punându-se accent pe efectele pe termen mediu și lung.

Extinderea intravilanului în zonele din imediata vecinătate a ariilor naturale protejate sau chiar în interiorul acestora cu scopul de realizare ulterioară a unor zone rezidențiale sau chiar stațiuni turistice generează o presiune puternică asupra ariilor naturale protejate.

Ca urmare a acțiunii cumulative a factorilor de poluare cu deficitul de umiditate, atacul dăunătorilor, pășunatul intensiv, s-a accentuat fenomenul de uscure parțială a pădurilor.

De multe ori efectele acțiunilor antropice sunt greu sesizabile, însă în unele împrejurări, când afectează biocenoză întregi, pot fi de-a dreptul catastrofale pentru existența populațiilor umane, din zonele respective. Dispariția sau scăderea până la un nivel critic a speciilor se datorează supraexploatării (vânătoare, pescuit, suprapășunat), însă de multe ori este consecința distrugerii habitatului lor prin construirea diverselor obiective urbane și industriale. Exploatarea excesivă a unor resurse naturale, precum și fragmentarea unor habitate naturale, duc la periclitarea vieții sălbatice.

ii. CREȘTEREA POPULAȚIEI

Este cert ca resursele naturale ale planetei sunt limitate, iar creșterea populației umane crește într-un ritm care depășește capacitatea de suport a planetei, din acest punct de vedere. Actualmente oamenii utilizează mai mult de jumătate din resursele de apă dulce de suprafață iar managementul deficitar al altor resurse conduce în fiecare an la pierderi pe cap de locuitor de 10% din capturile de peste la nivel mondial, 12% din terenurile irigate, 12% din producția agricolă și 30% din produsele forestiere. Se considera ca 7% din suprafața pădurilor planetei se pierde anual prin exploatare forestieră sau defrișare în scopul creșterii suprafețelor agricole.

În același timp, creșterea netă a suprafețelor agricole, ca urmare a creșterii populației, la care se adăuga fenomene cum sunt încălzire globală, au condus la pierderea de habitate și degradarea ecosistemelor naturale ce a determinat extincția a sute și mii de specii din fauna și flora planetei. Se estimează ca acest proces va continua la fel de rapid și în următorii 50 ani, astfel ca mai mult de 1 100 de specii cunoscute și studiate vor atinge pragul extincției până în 2050.

Impactul creșterii sistemului socio-economic se concretizează în simplificarea capitalului natural asociat cu reducerea diversității biologice și cu declinul ponderii resurselor regenerabile produse în sistemele naturale și seminaturale, respectiv perturbarea mecanismelor de reglaj ale sistemului climatic. În zonele puternic industrializate, sunt eliberate în atmosferă cantități de praf și pulberi ca și oxizi de sulf, azot și carbon care afectează flora și fauna sălbatică din zonele limitrofe, dar și starea de sănătate a populației.

Acțiunile de desecare a luncii inundabile a Dunării, construirea de lacuri de acumulare, defrișări masive ale suprafețelor de pădure duc la schimbarea regimului viiturilor, la sedimentarea mълului, la reducerea fertilizării naturale a terenurilor inundabile, la salinizarea, deșertificarea și eroziunea terenurilor, perturbarea regimului hidrologic, colmatarea lacurilor, modificări climatice.

Creșterea populației umane și deci creșterea consumului, deși inegal distribuite la nivelul diferitelor zone geografice, au determinat și o restricționare a accesului la diferite resurse. Astfel, 1/6 din populația lumii nu are acces la surse de apă sigure din punct de vedere al potabilității iar peste 800 milioane de oameni suferă de malnutriție. Toate aceste aspecte par să vina în sprijinul celor ce considera ca tendința de creștere rapidă a populației umane este unul din motivele importante ale degradării mediului și tendinței de reducere a resurselor naturale.

iii. SCHIMBAREA PEISAJELOR ȘI ECOSISTEMELOR

În ultimele decenii, ca răspuns la unele probleme ecologice, cum ar fi variațiile climatice, schimbarea utilizării terenurilor sau fragmentarea habitatelor, s-au intensificat preocupările legate de identificarea unor unități superioare ecosistemului, dar și cele legate de variabilitatea spațiului.

Peisajul reprezintă entitatea spațială și vizuală, proprie speciei umane, care integrează litosfera, biosfera și ansamblul artefactelor umane. Semnificația conceptului a cunoscut diverse dezvoltări atât în Europa, cât și în Statele Unite, dar a generat și numeroase controverse.

Considerarea peisajului ca unitate superioară ecosistemului impune atribuirea unei autonomii, a integralității. Astfel, din punct de vedere ecologic, peisajul va fi reprezentat de un mozaic de ecosisteme în interacțiune, a cărei eterogenitate spațială este, cel puțin parțial, consecința activităților umane. O dată cu dezvoltarea preocupărilor de protecție a mediului înconjurător de reconstrucție ecologică, termenul de peisaj a devenit de largă circulație, chiar dacă cercetătorii admit o anumită ambiguitate în ceea ce privește conținutul său.

Cunoașterea proceselor biotice care influențează variabilitatea peisajului este importantă, cu deosebire din perspectiva delimitării suprafețelor destinate conservării. Un peisaj în echilibru cu mediul său fizic și cu procesele biotice trebuie să exprime o distribuție staționară a elementelor omogene. Strategiile de conservare se vor diferenția în funcție de gradul de omogenitate al peisajelor.

Astfel, în cazul peisajelor omogene se va urmări menținerea unei varietăți stabile pe o perioadă cât mai mare de timp, întrucât succesiunea ar conduce la mai puțină diversitate datorită excluziunii competiționale.

De cele mai multe ori, vorbind despre impactul omului asupra mediului înconjurător, se fac referiri la poluare. În realitate agresiunea omului depășește mult sfera poluării și de aceea este mai corect să vorbim de căi diferite de deteriorare a mediului. Poluarea este una din ele. La aceasta trebuie adăugate o serie de alte căi de deteriorare, ca extragerea din ecosisteme a unor componente abiotice sau biologice, introducerea de elemente biologice floristice sau faunistice care duc la schimbarea echilibrelor ecologice, a structurii trofice, a productivității biologice; modificări ale unor întregi biomi prin mari construcții sau

lucrari hidrotehnice sau hidroameliorative, desfășurarea unor activități generale ale omului afectând în diferite moduri cele mai variate ecosisteme.

Ca urmare a condițiilor pedologice, climatice și de expoziție, a exploatării din trecut a pădurilor ca și a influenței speciilor venite din zona illirică și submediteraneană, în sud-vestul județului, în zona Parcului Natural Porțile de Fier, s-au instalat ecosisteme de șibleacuri, cu o mare biodiversitate, asociații vegetale tipice pentru zona Clisurii Dunării. Edificatori principali ai acestor ecosisteme sunt: *Quercus pubescens*, *Carpinus orientalis*, *Fraxinus ornus*, *Cotinus coggygria*, *Syringa vulgaris*.

După construirea barajului pentru crearea lacului de acumulare Porțile de Fier I, s-au produs schimbări majore în ceea ce reprezintă ecosistemele acvatice și trecerea lor de la ecosistem de apă curgătoare la cel de lac. Acest fenomen a condus la dispariția multor specii (Accipenseridae, fauna bentică) și apariția altora, caracteristice ecosistemului de lac, multe dintre ele invazive (cum ar fi *Carasius sp.*).

Majoritatea ecosistemelor de zone umede sunt localizate în zona de sud-vest a județului, și s-au creat ca urmare a construirii sistemelor hidroenergetice « Porțile de Fier I și II » și inundării permanente a suprafețelor agricole limitrofe. Aceste ecosisteme reprezintă spații de tranzit pentru multe specii de păsări aflate în migrație.

Zonele cu soluri mai bogate și care s-au pretat activităților agricole, au fost remodelate printr-o activitate antropică intensă, ceea ce a condus la apariția unor ecosisteme artificiale (agroecosisteme), și a peisajelor cultivate, element definitoriu în ceea ce privește peisajul general al jumătății sudice a județului.

Alt fenomen negativ cu repercusiuni asupra diversității naturale și peisagistice îl reprezintă și dezvoltarea haotică a infrastructurii turistice și turismul necontrolat. Construcția caselor de vacanță direct pe malul Dunării reprezintă o amenințare directă asupra biodiversității, atât prin agresiunea asupra ecosistemelor de mal cât și asupra ecosistemului fluvial, datorită deversării apelor menajere direct în Dunăre.

Despădurirea aproape completă a câmpiei din sudul regiunii și luarea în exploatare agricolă a terenurilor, inclusiv a celor nisipoase, au condus la modificări negative, semnificative în ceea ce privește stabilitatea ecosistemelor naturale, asupra terenurilor nisipoase, distrugându-se tocmai ceea ce asigura stabilitatea nisipurilor, pe suprafețe întinse producându-se o reactivare a acestora sub acțiunea vântului.

Ca orice activitate umană în mediul natural, și activitatea agricolă lasă o anumită amprentă asupra mediului - un impact ambiental pozitiv sau negativ, determinat de de tipul de agricultură implementat: gospodărească, semiintensivă, intensivă sau practica agricolă de tip ecologică.

Orice construcție cu caracter de producție agricolă sau animalieră, de depozitare sau prelucrare; are un anumit impact asupra mediului, determinat de:

- prezența a însăși obiectivului respectiv care schimbă aspectul ambiental;
- prin procesele tehnologice care implică oameni, animale, deplasările acestora modifică profund mediul exterior.

Marile transformări suferite în ultima vreme în Lunca Dunării cum ar fi: îndiguirile, desecările și irigațiile au schimbat în totalitate aspectul acesteia.

Rezervația ornitologică de la Ciuperceni-Desa ocupă o porțiune în zona inundabilă a Dunării care nu a fost îndiguită și care are ca habitat major habitat de apă dulce/zone umede. În Rezervația Ornitologică Ciuperceni-Desa se găsește un număr impresionant de specii de păsări protejate, cum ar fi: *Egretta garzeta*, *Egretta alba*, *Pelecanus crispus*, *Pelecanus onocrotalus*, *Phalacrocorax pygmeus*, motiv pentru care a fost inclusă în ROSPA0013 Calafat – Ciuperceni - Dunăre.

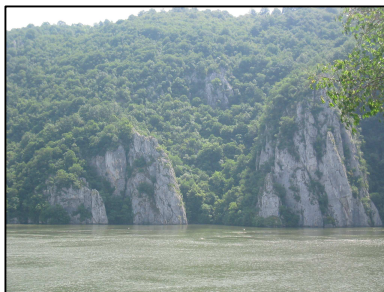
Acumularea agro - piscicolă Dunăreni – Bistreț situată în sudul județului Dolj, la cca. 4 Km distanță de Dunăre, cu o suprafață totală de 1936 ha a atras atenția ornitologilor, mai ales după lucrările de îndiguire și sistematizare a Luncii Dunării, care au modificat profund vechile ecosisteme din zona inundabilă a Luncii Dunării.

• ARIILE NATURALE PROTEJATE

Arii naturale protejate de interes național și local

Cazanele Mari

Totalul ariilor protejate de interes național și local din județul Dolj este de 37, dintre care , 18 sunt declarate prin Legea 5/2000 (661 ha) , 18 – prin HCJ 26/1994 si una prin HG 2151/2004(351,3 ha) .

La nivelul județului Gorj există un numar de 50 arii naturale protejate, din care 40 de interes national , conform Legii nr. 5/2000 iar diferenta de 10 arii naturale protejate sunt de interes judetean conform Deciziei nr. 82/1994 - a

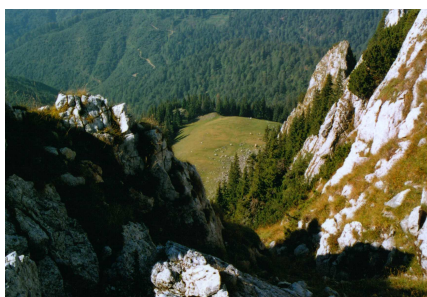
Consiliului Judetean Gorj, alaturi de care s-au constituit si doua parcuri nationale: Domogled Valea Cernei – 29806 ha și Defileul Jiului – 10600 ha, pentru acestea constituindu-se structuri de administrare.

Peștera Topolnița

Suprafața protejată din județul Mehedinți este reprezentata de cele trei parcuri, respectiv Parcul Natural Porțile de Fier, Parcul National Domogled Valea – Cernei si Parcul Natural Geoparcul Platoul Mehedinți, patru arii de interes județean(cu cele două zone umede, respectiv Hinova – Ostrovul Corbului si Gârla Mare – Salcia). Ariile naturale protejate de interes national din județul Mehedinți declarate conform Legii nr. 5/2000 sunt în număr de 32, la care se adaugă, conform H.G. 2151/2004 - Peștera Izverna.

Ariile naturale protejate și monumentele naturii listate în Legea 5/2000, de pe raza județului Olt, sunt in numar de sase si sunt situate în fondul forestier. Mai exista sase arii protejate declarate prin HG 2151/2004 si 4 arii declarate la nivel județean.

Parcul Național Buila – Vânturarița

În prezent, la nivelul județului Vâlcea se află constituite, conform Legii nr.5/2000, un număr de 30 arii naturale protejate, dintre care un parc național (Parcul Național

Cozia), un număr de 18 rezervații naturale și un număr de 11 monumente ale naturii (speologice). La acestea se adaugă ariile naturale protejate, instituite prin H.G.2151/2004, respectiv, Parcul Național Buila – Vânturarița, și aria de protecție specială avifaunistică - Lacul Strejești, aparținând de județele Olt și Vâlcea și prin HG 1581/2005, Muzeul Trovanților.

Arii naturale protejate de interes comunitar

NATURA 2000 – este o Rețea ecologică de arii naturale protejate formată din: Arii speciale de conservare (SAC) constituite conform Directivei Habitatare (Directiva 92/43/CEE privind Conservarea Habitatarelor Naturale și a Faunei și Florei Sălbatică) și Arii de protecție specială avifaunistică (SPA) constituite conform Directivei Păsări (Directiva 79/409/CEE referitoare la Conservarea păsărilor sălbatică).

La nivelul Regiunii 4 Sud-Vest Oltenia există următoarele situri Natura 2000:

Arii de protecție specială avifaunistică (SPA):

- Calafat – Ciuperceni – Dunăre IBA - 28981,0 ha; (Dj)
- Maglavit IBA – 3562,6 ha; (Dj)
- Confluența Jiu – Dunăre IBA – 40730,9 ha; (Dj)
- Bistreț IBA – 27486,3 ha; (Dj)
- Dăbuleni – Grinduri IBA 10553,9 ha; (Dj)
- Domogled -Valea Cernei - pIBA 61189,9 ha (Gj,Mh,Cs) - interregional
- Munții Retezat 38117,1 ha (Gj,Hd,Cs) - interregional
- Blahnița 45286,3 ha (Mh)
- Cursul Dunării – Baziaș – Porțile de Fier IBA 10200,7 ha (Mh,Cs) – interregional
- Gruia - Gârla Mare IBA 2756,2 ha (Mh)
- Munții Almăjului – Locvei - pIBA 119221,9 ha (Mh,Cs) - interregional
- Confluența Olt - Dunăre IBA 21280,6 ha (Ot,Tr) - interregional
- Valea Oltului IBA 54075,2 ha (Ot,VI)
- Cozia – Buila Vânturarița IBA 21770,1 ha (VI)
- Frumoasa – pIBA 131164,9 ha (VI,Sb,Ab) - interregional

Situri de importanță comunitară (SCI):

- Ciuperceni – Desa 40853 ha; (Dj)
- Coridorul Jiului 150762 ha (Dj,Gj,Mh)
- Poiana Bujorului din Pădurea Plenița – 44,3 ha; (Dj)
- Buila Vânturarița 4490,5 ha (VI)
- Cozia 16720,6 ha (VI)
- Munții Făgăraș 198493,1 ha (VI,Ag,Bv,Sb) - interregional
- Oltul Mijlociu – Cibin – Hârțibaciu 2053,8 ha (VI,Sb) - interregional
- Târnovu Mare – Latorița 1304,5 ha (VI)
- Frumoasa 13706 ha (VI,Ab,Hd,Sb) - interregional
- Defileul Jiului 13782,6 ha (Gj,Hd) - interregional
- Nordul Gorjului de Est 48900,9 ha (Gj,VI)
- Nordul Gorjului de Vest 85504,9 ha (Gj)
- Parâng 30027,1 ha (Gj,VI,Hd) - interregional
- Domogled -Valea Cernei 62013,6 ha (Gj,Mh,Cs) - interregional
- Platoul Mehedinți 53927,6 ha (Gj,Mh)
- Porțile de Fier 125687 ha (Cs,Mh) – interregional
- Retezat – 43 198 ha (Gj,Cs,Hd) – interregional
- Corabia – Turnu Magurele – 7 024 ha (Ot,Tr)- interregional
- Pădurea Stârmina 114,9 ha (Mh)
- Pădurea Călugărească 705,2 ha (Ot)
- Braniștea Catârilor 295,7 ha(Ot)

- Pădurea Reșca Hotărani 1651,8 ha(Ot)
- Pădurea Saru 7006,1 ha (Ot)
- Pădurea Studinița 66,7 ha (Ot)
- Pădurea Topana 878,6 ha (Ot)
- Pădurea Vlădila 414 ha (Ot)
- Seaca Optășani 2145,8 ha (Ot)
- Valea Oltețului 1588,9 ha (Ot)

În ceea ce privește numărul de situri Natura 2000 care se suprapun peste arii naturale protejate, situația se prezintă astfel:

Situri suprapuse – (Dolj -1, Gorj -1, Mehedinți -0, Olt -1, Vâlcea -2)

Situri care nu se suprapun exact peste arii protejate dar care includ una sau mai multe arii protejate – (Dolj -5, Gorj - 4, Mehedinți -8, Olt -7, Vâlcea - 4)

La nivelul Regiunii 4 SV Oltenia au fost **atribuite in custodie și administrare** următoarele arii naturale protejate:

Codul ariei naturale protejate atribuită în custodie	Denumirea ariei	Cod arii naturale protejate care se suprapun	Denumire arii naturale protejate care se suprapun	Custode/Administrator
2.802.	Rezervația Rădița - Mânzu			Asociația Natura Montaniardul Călăuză
ROSCI0239	Târnovu Mare - Latorița	2.805.	Pădurea Latorița	Asociația pentru un mediu întotdeauna curat
ROSPA0011	Blahnița	ROSCI0173	Pădurea Stârmina	WWF Programul Dunăre-Carpați și Societatea Ornitologică Română
		2.605.	Pădurea Bunget, comuna Burila Mare	
		2.612.	Pădurea Stârmina, com Hirnova	
		2.599.	Lunca Vânjului	
ROSCI0202	Poiana Bujorului din Pădurea Plenița	2.384.	Poiana Bujorului din Pădurea Plenița	RNP DS Dolj și SC Muntenia Sud Management SA
2.394	Complexul Lacustru Preajba - Făcai			AVPS Diana Dolj
2.393.	Lacul Adunații de Geormane			AVPS Diana Dolj
ROSCI0039	Ciuperceni - Desa	ROSPA0013	Calafat-Ciuperceni-Dunăre	RNP DS Dolj
		2.392.	Ciuperceni - Desa	
		2.398.	Balta Lată	
		2.397.	Balta Neagră	
2.395.	Balta Cilieni-Băilești			Primăria și Consiliul Local al Municipiului Băilești
ROSPA0074	Maglavit	2.388.	Pajiștea Cetate (din Lunca Dunării)	SC Butterfly Effect SRL
2.401.	Lacul Caraula			Cruceru Ciobanu Elefterie Costel
ROSCI0266	Valea Oltețului	IV.43.	Valea Oltețului	Ocolul Silvic "Renașterea Pădurii"
ROSCI0011	Braniștea Catârilor	2.665.	Pădurea Braniștea Catârilor	RNP Direcția Silvică Olt
ROSCI0140	Pădurea Călugărească	2.668.	Rezervația de bujori a Academiei	RNP Direcția Silvică Olt
ROSCI0168	Pădurea Sarului			RNP Direcția Silvică Olt
ROSCI0174	Pădurea Studinița			RNP Direcția Silvică Olt
ROSCI0177	Pădurea Topana			RNP Direcția Silvică Olt
ROSCI0183	Pădurea Vlădila			RNP Direcția Silvică Olt
ROSCI0225	Seaca - Optășani	2.669.	Rezervația de arborete de gârniță	RNP Direcția Silvică Olt
		2.664.	Pădurea Seaca - Optășani	

ROSPA0106	Valea Oltului Inferior	ROSCI0166	Pădurea Reșca Hotărani	SC Compania de Servicii și Consultanța SA
		IV.44.	Pădurea Reșca	
		VI.22.	Lacul Strejești	
		VI.23.	Lacul Slatina	
		VI.24.	Lacul Izbiceni	
ROSCI0128	Nordul Gorjului de Est	2.444.	Cheile Oltețului și Peștera Polovragi	SC Butterfly Effect SRL
		2.454.	Pădurea Barcului	
		2.440.	Pădurea Polovragi	
		2.424.	Peștera Muierii	
ROSCI0045	Coridorul Jiului	ROSPA0023	Confluența Jiu-Dunăre	ADMINISTRATOR Consiliul Județean Dolj
		ROSPA0010	Bistreț	
		2.391.	Locul Fosilifer Drănic	
		2.448.	Locul Fosilifer Gârbovu	
		IV.33.	Zăval	

Rezervația Naturală Călcescu

- **MEDIUL MARIN ȘI COSTIER**

Nu este cazul.

- **POLUĂRI ACCIDENTALE ASUPRA MEDIULUI MARIN ȘI COSTIER**

Nu este cazul.

- **TENDINȚE**

Deși s-au înregistrat progrese importante în unele domenii, de exemplu cu privire la finalizarea rețelei de zone protejate Natura 2000 și în ceea ce privește reducerea poluării de la surse punctuale în corpurile de apă dulce, obiectivul general de stopare a pierderii biodiversității până în 2010 nu a fost realizat.

Până la 25% din speciile de animale sunt încă pe cale de dispariție și chiar speciile comune suferă în continuare din cauza lipsei de habitate corespunzătoare în afara zonelor protejate. Expansiunea urbană, dezvoltarea industrială și noile infrastructuri continuă să se răspândească într-un ritm rapid, adesea în detrimentul zonelor naturale rămase.

Se constată nu numai pierderea, degradarea și fragmentarea constantă a habitatelor naturale, ci și faptul că ecosisteme întregi sunt pe punctul de a se prăbuși.

Posibilele consecințe sunt extrem de grave. Bunăstarea noastră economică și socială depinde în foarte mare măsură de fluxul continuu de „servicii ecosistemice” vitale, însă beneficiile pe care acestea le aduc societății sunt adesea ignorate.

Toate aceste aspecte indică necesitatea de a dubla, în următorii ani, eforturile noastre la nivel de politică în favoarea biodiversității și de a asigura că biodiversitatea și numeroasele servicii ecosistemice oferite de aceasta sunt mai bine integrate în toate celelalte domenii de politică, astfel încât biodiversitatea să devină fundamentul dezvoltării noastre economice și al bunăstării sociale.